

"את בטח רוצה מיספר ירוק!" אמר עזר וייצמן לבחורה במיזנון הכנסת. "הצבע לא חשוב לי" השיבה.

"מנה מוח"

לעקיבא גוברין!"

לא כל הסיפורים על שר-התחבורה עזר וייצמן נכונים, אפילו כשהוא מכחיש אותם. למשל הסיפור הבא: ב"מזנון הכנסת ניגשה צעירה ל"עזר ואמרה: "אני רוצה לבקש ממך טובה נורא גדולה." אמר לה עזר: "את בטח רוצה מיספר ירוק." הצעירה: "הצבע באמת לא איכפת לי". ובכן, מה שקרה באמת הוא שאותה צעירה באמת ביקשה טובה: שיקבעו לה ססט מיד, במקום בעוד שבועיים, כי היא לא יכולה לישון מרוב פחד. עזר נתן לה פתק: "כל הססטים לקבוע לה תמיד תוך שבועיים."

בתשובה לשאלה מי אי שם במצבו הירוד של הכדור רגל הישראלי, מספר כתב למרחב **אהרן גבע**: "שאלה זו הציגו פעם בכנסת לשר-החוק **אבא אבן**, כאשר כיהן כשר-התינוק והתכרות. אבא אבן עלה על דוכן הנואמים, ואמר בפנים רציניים: "חקרתי בעניין והגעתי למסקנה, שהי נבחרת הלאומית הישראלית מפיסדה, מכיוון שיריביה מרבים להבקע את שערה."

מוזיקרי הסייעות בכנסת מקיימים מדי שנה מסיבה בי-פורים, כניראה מתוך הנחה ש"אם במזנון הכנסת נמצאים ש"מיד יותר חכמים מאשר ב"מליאה, או במסיבה יהיו כניר אה יותר חכמים מאשר במזנון. השבוע הוכחה הנחה זו כנכונה, כאשר מוזיקרי הסייעות, חברי כנסת ועיתונאים התכניסו בבאר של מלון הנשיא ב"י

ירושלים, למסיבה המסורתית. המנחה היה חיים גלי, איש הטלוויזיה והרדיו, והחכמים היו הארטיסטים.

ח"כ **לובה אליאב**, מו-כיר מע"י, למשל, סיפר על יו-מו הראשון בכנסת הששית, כאשר צולם, כשהוא צוחק מ"אשר, בחברתה של **שולמית אלזני**. אמו, שראתה את ה"תמונה לא הבינה מה השימ"ה. "אתם ניראים כמו בתמו"נות בעיתונים שמתחתן כתוב "זה המאושר שזכה בפייס."

ח"כ המערך, איש ה"מושב **אברהם זילבר-ברג**, סיפר איך ניכנס לרא-שונה לכנסת: "קיבלתי הזמנה להשתתף בישיבת הוועדה ה"מסדרת. הסדרנים, שלא הכירו אותי, אמרו לי: סליחה, היום אין קבלת קהל. התביישתי להציג את ההזמנה, וחכיתי עד שיתחלפו הסדרנים."

ח"כ **גח"ל יורם ארי-דר**, הציג "תיקונים" לתקנון של הכנסת, כמו התיקון לחוק המליאה: "נוכחו במליאה בין 5 ל-20 חכמים — רשאים הנר-כחים להגיש תלונה על הנואם. נוכחו בין 20 ל-40 חכמים — רשאים הנוכחים להגיש תל-נה על בעל המזנון. נוכחו ב"מליאה למעלה מ-40 חברי כני-סת — רשאים הנוכחים להגיש תלונה על אלה שטעו בספירה. ארדור, שהוא עורך דין, נר-סח את "הצעותיו" בלשון מש"פטית יבשה. הצעה נוספת שלו, העוסקת בסדר בכנסת: "קבע ח"כ תעודת זהות — דינו הרחקה ל-5 ישיבות. זרק חבר הכנסת **סידור** — יורחק לישיר בה אחת. היה הסידור הנזרק

של הרפורמה — יורחק חבר הכנסת **שדום לזין**.

מציע נוסף באותה מסי-בה היה כתבו הפרלמנטרי של דבר בכנסת, **דניאל בלון**, שהציע גם הוא כמה הצעות, ביניהן מנות ממולאות לחכמים השונים. לרק"ת הציע קוויאר אדום, לח"כ **משה פנה**, קוויאר שחור וכו'. את הרעיון קיבל, לדבריו, כאשר שמע מלצר קו-רא אל הטבח במזנון הכנסת: "אן מנה מוח בשביל גוברין."

איך סידרו האנגלים את יצחק רבין?

חידת השבוע נשמעה מ"פיו של סגן שר-התינוק, מ"כ **כאל חזני**: מה ההבדל, הוא שאל, בין הממשלה לבין גב"בנין הכנסת? התשובה: גב"בנין הכנסת דולף רק בחורף. בממשלה הכל דולף כל השנה.

ח"כ הרשימה הממלכית **תית איסר הראל** סיפר על חלקו בשבת השחורה, לפני 24 שנה. איסר, שהיה אז מ"פעילי השי" (שרות הידיעות), היה במקרה קצין תורן במטה ההגנה בלילה, כשהודיעו לו מודיעין שבבוקר עומדים לא-סור את ראשי הישוב. לפי ה"רשימה שמסרו לו, דאג איסר להודיע לכל המועמדים לאמ"ר שעליהם להסתלק, ורבים מהם עשו זאת. מספר איסר: "אלה שלא היו ברשימה לא סלחו לי שלא אמרתי גם להם להסתלק."

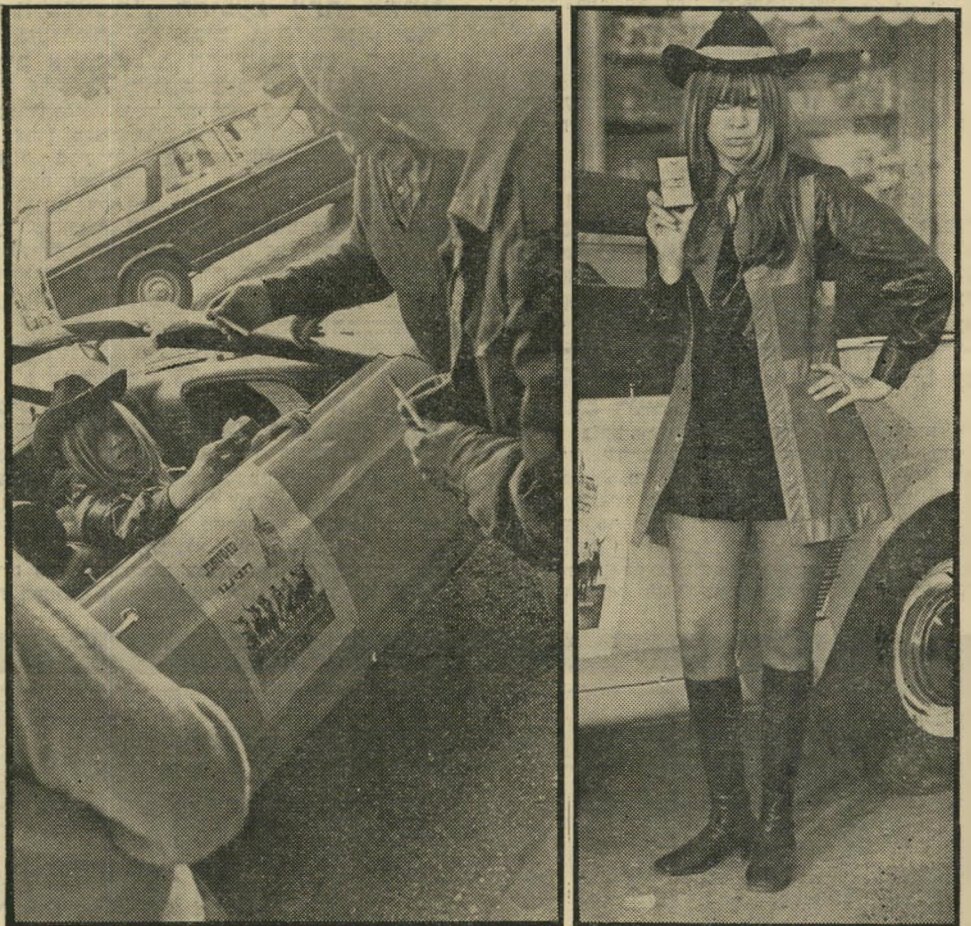
בקשר לאותם מאורעות, סיפר **חיים חפר** על התכונה שהיתה במחנה המעצר בריסח

להברחת העציר **יצחק רבין**. הוקם קשר אלוטרי דו צדדי, הוכנה סידה שתיקח את רבין מחוף רפיח צפונה. הוכנו אפי"לו מזורות איתות, אולם כל התוכנית הוכשלה ע"י האנגלים. הם פשוט שיחררו את רבין.

במסיבה שנערכה ב"פאב, סיפר **ביד סימוןס**, המנהל האירופי של חברת ה"טלוויזיה האמריקאית אי.בי.סי. שהגיע לארץ לאחד מביקוריו העונתיים, שהסיפור העיתונאי אותו הוא חולם "לכסות" יותר מכל דבר אחר הוא, ועידת שלום בין ישראל ומדינות ערב. העיתונאית **יואלה הר"שפי** שאלה אותו אם הסיבה לענין הרב הזה שהוא מגלה ביש"ראל היא שהוא יהודי. ענה סימנס: "חשבת שאני יהודי מפני שגם אבי יהודי. עכשיו, אחרי הדיונים שלכם, איני יודע."

במסיבה באוניברסיטה, סיפר **ד"ר אריה כפיר**, מרצה למינהל עסקים, על שר-הפנים הראשון, **יצחק גרינ-בוים** את המעשה הבא: גרינ-בוים התנגד לקיום משרד-ה"מסורה, בטענה שהוא אלרגי ל"שוטרים עוד מהזמן שכובע שוטרים ברוסיה עורר בו סלי-דה. מיד הציג אחד השרים, שלכבוד רגשותיו של גרינבוים, ילבשו השוטרים כובע צופים.

הרומאן הראשון שנכ"תב אי פעם בשפה הגרמנית ב"מאה שעברה, נשא את השם: **מכניס האדון פון בראדו**. וסי-פר על אביר בשם זה שלא יכול היה לצאת למלחמת שלו-שים השנה, מפני שבני מש"י

נערת מוסטאנג
הראלה מונזו, שנבחרה לשמש כ"נערת, מוסטאנג", כשהיא חבושה כובע בוקרים, ולחלק סיגוריות, "מוסטאנג" לעוברים-ושבים, כדי לפרוץ להם היכרות עם הסיגריה החזשה. הסתבר שחלק ניכר ממקבלי הסיגוריות חשו שאלה הן סיגוריות מתפוצצות. "מה פתאום נותנים סיגוריות חיים?" שאלו, "בטח משהו לא בסדר כאן." בנמל-התעופה לוד, שם חילקה סיגוריות לאנשי המכס, הזעיקו אף את המשטרה כדי לחקרה.

שושנה גל הדוגמנית הישראלית בת ה-20, היא אחת הדמויות הבולטות בחוף הרחצה התל-אביבי של מלון "שרתון", שם היא מנצלת כל רגע שמש כדי להשתוף. שושנה, אחת המועמדות בתחרות מלכת-היופי השנה, משתדלת להיות שזופה ככל האפשר לקראת התחרות. היא חזרה לא מכבר ארצה אחרי שישישה במשך שנה דוגמנית של בתי-אופנה פארי-זאיים. בהזדמנות זו אירע לה לפגוש את שחקן הקולנוע קורד יורגנס ואשתו, שהזמינוה להתארח בביתם. שושנה חשדה כי היא מזומנת כאורחת אשת השחקן, ולא שלו, דחתה את ההזמנה.

פתחו החביאו את מכנסיו, ש"בלעדיהם, כמוכך, לא יכול היה להילחם. צאצא של אותו אביר אמיץ הוא **ליאופולד פון בראדו**, ניספה העיתונות ה"חדש של השגרירות הגרמנית בארץ. אחת מפגישותיו הרא-שונות של פון בראדו בארץ, היתה עם השחקנית **מריה של**. היה לשניים ענין לברר ביניהם. מעשה במהדורה עתי-קה ויקרה של כתבי המשורר הגרמני גתה. כשהיה פון בראדו צעיר, קרא את שירו של גתה על איטליה ("התכיר את הארץ בה פורחים הלימונים..."). ה"דבר נטע בו חשק עצום לבקר באיטליה, אך לא היה לו כסף. הלך ומכר את הספר היקר, ובמחירו בילה ששה שבועות בארץ הלימונים הפורחים. לא-חר מכן נודע לו שהספר נמ"כר למריה של. עתה התענין הדיפלומט לדעת מה קרה ל"ספר. נסתבר לו שאיננו מריה מסרה אותו למישהו, במתנה.

התנצלות

שבוע שעבר התפר-סמה במדור זה ידיעה אודות העיתונאי **שלמה נקדימון**, חבר מערכת ידיעות אחרונות, ל"פיה הוא משמש כעוזרו של ח"כ **יוסף קרמרמן** ברשת מודי-עין פרטית שהח"כ הנ"ל הקים למען תנועת החרות. מסתבר שזה לא נכון. מערכת העולם הזה מתנצלת בפני נקדימון על דבר פרסום הידיעה הנ"ל, ו"מבקשת את סליחתו ביחס ל"תוכנה, וזאת לאחר שהוברר ללא צל של ספק, שהידיעה הי"תה מוטעית ובלתי נכונה.